

NGƯỜI CHẶN THUÊ VÀ NGƯỜI CHẶN THẬT

Kinh thánh: *Giăng 10:1-18, 24-30*

Câu gốc: *1 Phi-e-rơ 5:2* Hãy chẵn bày của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bản, bèn là hết lòng mà làm.

I. NGƯỜI CHẶN THUÊ:

1. **Người chẵn thuê chẳng bởi cửa mà vào:** *Giăng 10:1,8, 1* Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào chẳng bởi cửa mà vào chuồng chiên, nhưng trèo vào từ nơi khác, thì người đó là trộm cướp. ⁸ Hết thấy những kẻ đã đến trước Ta đều là quân trộm cướp; nhưng chiên không nghe chúng nó.

2. **Họ mang bản chất của kẻ cướp:** (c.10a) Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt;

- **Họ không phải là chiên của Ngài:** *Giăng 10:6, 24-26, 6* Đức Chúa Jêsus phán lời ví dụ đó, nhưng chúng không hiểu Ngài muốn nói chi... ²⁴ Người Giu-đa nhóm xung quanh Ngài mà nói rằng: Thầy để chúng tôi nghĩ vợ vẫn mãi cho đến khi nào? Nếu thầy là Đấng Christ, hãy nói rõ cho chúng tôi. ²⁵ Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta đã bảo các người, mà các người không tin; những việc Ta nhân danh Cha Ta mà làm đều làm chứng cho Ta. ²⁶ Nhưng các người không tin Ta, vì các người chẳng phải là chiên của Ta. (*Giăng 8:37, 44-45, 37* Ta biết rằng các người là dòng dõi Áp-ra-ham, nhưng các người tìm thế để giết Ta, vì **đạo** Ta không được chỗ nào ở trong lòng các người... ⁴⁴ Các người bởi cha mình, là ma quỷ, mà sanh ra; và các người muốn làm nên sự ưa muốn của cha mình. Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, chẳng bèn giữ được lẽ thật, vì không có lẽ thật trong nó đâu. Khi nó nói dối, thì nói theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha sự nói dối. ⁴⁵ Nhưng vì Ta nói lẽ thật, nên các người không tin Ta.) *Ê-sai 29:13*

- **Họ là kẻ chẵn thuê:** *Giăng 10:12-13, 12* Kẻ chẵn thuê chẳng phải là người chẵn, và chiên không phải thuộc về nó. Nếu thấy muôn sói đến thì nó bỏ chiên chạy trốn; muôn sói cướp lấy chiên và làm cho tản lạc. ¹³ Ấy vì nó là kẻ chẵn thuê, chẳng lo lắng chi đến chiên.

⇒ **Trong thời Cựu ước:** *Giê-rê-mi 50:6* Dân Ta vốn là một bày chiên lạc mất; những kẻ chẵn làm cho lộn đường, để chúng nó làm lạc trên các núi, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an nghỉ. → *Ê-xê-chi 34:1-4, 1* Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: ² Hỡi con người, hãy nói tiên tri nghịch cùng những kẻ chẵn của Y-sơ-ra-ên; hãy nói tiên tri, và bảo những kẻ chẵn ấy rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn nạn cho kẻ chẵn của Y-sơ-ra-ên, là kẻ chỉ nuôi mình! Há chẳng phải những kẻ chẵn nên cho bày chiên ăn sao? ³ Các người ăn mỡ, mặc lông chiên, giết những con chiên mập, mà các người không cho bày chiên ăn! ⁴ Các người chẳng làm cho những con chiên mắc

bình nên mạnh, chẳng chữa lành những con đau, chẳng rịt thuốc những con bị thương; chẳng đem những con bị đuối về, chẳng tìm những con bị lạc mất; song các người lại lấy sự độc dữ gay gắt mà cai trị chúng nó.)

⇒ **Trong thời Tân ước:** *Rô-ma 10:3* Bởi họ không nhận biết sự công bình của Đức Chúa Trời và tìm cách lập sự công bình riêng của mình, nên không chịu phục sự công bình của Đức Chúa Trời; (*Lu-ca 7:30* Song người Pha-ri-si cùng các thầy dạy luật không chịu Giăng làm phép báp-tem, nên chê bỏ ý Đức Chúa Trời định về mình. → *Mác 7:8* Các người bỏ điều răn của Đức Chúa Trời, mà giữ lời truyền khẩu của loài người! → *Lu 16:14* Người Pha-ri-si là kẻ ham tiền tài, nghe mọi điều đó, bèn chê cười Ngài.)

- **Thái độ của chiên với kẻ lạ:** *Giăng 10:5* Nhưng chiên chẳng theo người lạ; trái lại nó chạy trốn, vì chẳng quen tiếng người lạ. (*Ê-xê-chi-ên 34:5-6*, Vì không có kẻ chăn thì chúng nó tan lạc; đã tan lạc thì chúng nó trở nên mỗi cho hết thấy loài thú ngoài đồng. ⁶ Những chiên Ta đi lạc trên mọi núi và mọi đồi cao; những chiên Ta tan tác trên cả mặt đất, chẳng có ai kiếm, chẳng có ai tìm. → *Mác 6:34* Bấy giờ Đức Chúa Jê-sus ở thuyền bước ra, thấy đoàn dân đông lắm, thì Ngài động lòng thương xót đến, vì như chiên không có người chăn; Ngài bèn khởi sự dạy dỗ họ nhiều điều.)

II. NGƯỜI CHẶN THẬT:

1. **Chúa Jesus là Người chăn thật:** *Thi thiên 80:1* Hỡi Đấng chăn giữ Y-sơ-ra-ên, hỡi Đấng dẫn dắt Gia-cốp như bầy chiên, (*Thi thiên 23:1* Đức Giê-hô-va là Đấng chăn giữ tôi: tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì. → *Ê-xê-chi-ên 34:23* Ta sẽ lập trên chúng nó chỉ một kẻ chăn, người sẽ chăn chúng nó, tức là Đa-vít, tôi tớ Ta. Ấy là người sẽ chăn chúng nó, người sẽ làm kẻ chăn chúng nó.)

- **Ngài bởi Cha sai đến:** *Giăng 10:2* Nhưng kẻ bởi cửa mà vào, là người chăn chiên. → *Giăng 12:49* Bởi Ta chẳng nói theo ý riêng Ta; nhưng Cha sai Ta đến, đã truyền lệnh cho Ta phải nói điều chi và phải nói thế nào (*Giăng 3:16*)
- **Ngài là cái cửa:** *Giăng 10:7* Đức Chúa Jê-sus lại phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Ta là cửa của chiên. (*Giăng 10:9* Ta là cái cửa: nếu ai bởi Ta mà vào, thì sẽ được cứu rồi; họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. → *Giăng 14:6* Vậy Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha. (*Đường: đạo hay phương cách*) → *Công-vụ 4:12* Chẳng có sự cứu rồi trong đấng nào khác; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu. → *Thi thiên 23:2* Ngài khiến tôi an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi, dẫn tôi đến mé nước bình tịnh. → *Ê-sai 63:14* Thân của Đức Giê-hô-va đã khiến dân sự yên nghỉ, như bầy vật xuống nơi trũng. Cũng vậy, Ngài đã dắt dân mình đi đường, để cho rạng danh vinh hiển mình.)
- **Ngài bảo vệ và quen biết chiên:** *Giăng 10:3,14,15a*, ³ Người canh cửa mở

cho chiên nghe tiếng người chăn; người chăn kêu tên chiên mình mà dẫn ra ngoài. ¹⁴ Ta là người chăn hiền lành, Ta quen chiên Ta, và chiên Ta quen Ta, ^{15a} cũng như Cha biết Ta và Ta biết Cha vậy; (*Thi thiên 139: 2-3*, Chúa biết khi tôi ngồi, lúc tôi đứng dậy; Từ xa Chúa hiểu biết ý tưởng tôi. ³ Chúa xét nét nẻo đường và sự nằm ngủ tôi, quen biết các đường lối tôi)

- **Ngài phó sự sống cho chiên:** (*c.11,15b,17-18*) ^{11&15} Ta là người chăn hiền lành; người chăn hiền lành ***vì chiên mình phó sự sống mình...** ¹⁷ Đây, tại sao Cha yêu Ta: Ấy vì Ta phó sự sống mình để được lấy lại. ¹⁸ Chẳng có ai cất sự sống Ta đi, nhưng tự ta phó cho; Ta có quyền phó sự sống, và có quyền lấy lại; Ta đã lãnh mạng lệnh này nơi Cha Ta. → (*Rô-ma 8:32*)
 - **Ngài hướng dẫn chiên:** *Giăng 10:4, 27* Khi người đã đem chiên ra hết, thì đi trước, chiên theo sau, vì chiên quen tiếng người... ²⁷ Chiên Ta nghe tiếng Ta, Ta quen nó, và nó theo Ta. (*Ê sai 40:11* Ngài sẽ chăn bầy mình như người chăn chiên; thâu các con chiên con vào cánh tay mình và ẩm vào lòng; từ từ dắt các chiên cái đang cho bú. → *Ê sai 63:14* Thần của Đức Giê-hô-va đã khiến dân sự yên nghỉ, như bầy vật xuống nơi trũng. Cũng vậy, Ngài đã dắt dân mình đi đường, để cho rạng danh vinh hiển mình. → *Giăng 16:12-14* → *Khải huyền 7:17* Vì Chiên Con ở giữa ngôi sẽ chăn giữ và đưa chúng đến những suối nước sống; Đức Chúa Trời sẽ lau hết nước mắt nơi mắt chúng.)
 - **Ngài ban cho chiên sự sống dư dật và sung mãn:** *Giăng 10:10b* (*Thi 23:3-6*) ^{C10b} còn Ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống và được sự sống dư dật. (²⁸⁻³⁰) Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay Ta. ²⁹ Cha Ta là Đấng lớn hơn hết đã cho Ta chiên đó, và chẳng ai cướp nổi chiên đó khỏi tay Cha. ³⁰ Ta với Cha là một. (*Giăng 17:12* Đang khi Con còn ở với họ, Con gìn giữ họ trong danh Cha, là danh Cha đã ban cho Con. Con đã gìn giữ họ, trừ đứa con của sự hư mất ra, thì trong đám họ không một người nào bị thất lạc, hầu cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. → *Rô-ma 8:35,38-39*, Ai sẽ phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương của Đấng Christ? có phải hoạn nạn, khôn cùng, bắt bớ, đói khát, trần truồng, nguy hiểm, hay là gươm giáo chăng? ³⁸ Vì tôi chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống, các thiên sứ, các kẻ cầm quyền, việc bây giờ, việc hầu đến, quyền phép, ³⁹ bề cao, hay là bề sâu, hoặc một vật nào, chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta.)
2. **Người chăn thật sẽ đem hết chiên thật của Ngài về một bầy:** *Giăng 10:16-18*, Ta còn có chiên khác chẳng thuộc về chuồng này; Ta cũng phải dẫn nó về nữa. Chiên đó sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ chỉ có một bầy, và một người chăn mà thôi. (*Ê phê sô 2:14-19*, Vì, ấy chính Ngài là sự hòa hiệp của chúng ta; Ngài đã hiệp cả hai lại làm một, phá đổ bức tường ngăn cách, ¹⁵ là sự thù nghịch đã

phân rẽ ra, bởi vì Ngài đã đem thân mình mà trừ bỏ luật pháp của các điều răn chép thành điều lệ. Như vậy, khi làm cho hòa nhau, Ngài muốn lấy cả hai lập nên một người mới trong Ngài, ¹⁶ và vì bởi thập tự giá Ngài đã làm cho sự thù nghịch tiêu diệt, nên nhờ thập tự giá đó Ngài khiến cả hai hiệp thành một thể, mà làm hòa thuận với Đức Chúa Trời. ¹⁷ Ngài lại đã đến rao truyền sự hòa bình cho anh em là kẻ ở xa, và sự hòa bình cho kẻ ở gần. ¹⁸ Vì ấy là nhờ Ngài mà chúng ta cả hai đều được phép đến gần Đức Chúa Cha, đồng trong một Thánh Linh. ¹⁹ Dường ấy anh em chẳng phải là người ngoại, cũng chẳng phải là kẻ ở trọ nữa, nhưng là người đồng quốc với các thánh đồ, và là người nhà của Đức Chúa Trời.)

Cầu nguyện và đáp ứng với sự kêu gọi của Ngài để trở thành chiên của Chúa và phục vụ Ngài.